

כינוס GARP לניהול סיכונים פיננסיים

המרכז האוניברסיטאי אריאל, 27.11.2008

ערך מר נועם בלזברג – סיו"ר הסניף

בתאריך 27.11.2008 נערך הכינוס הראשון של הסניף האקדמי של GARP, שהינו האיגוד הגדול בעולם לקידום מקצוע ניהול הסיכונים הפיננסיים ואחראי על בחינת ההסמכה FRM המוכרת במוסדות פיננסיים ברחבי העולם.

זהו יום העיון הראשון שנערך במסגרת הסניף והוא מוקדש לזכרו של ד"ר מיכאל שפר ז"ל, ששימש כמנהל המחלקה למימון במרכז האוניברסיטאי באריאל. ד"ר שפר ליווה את ההיערכות ונפטר כחצי שנה לפני פתיחת הסניף.

במהלך הכנס התייחסו הדוברים לניהול סיכונים פיננסיים בצל המשבר הפיננסי העולמי. הם הציגו את פעילות ארגון GARP ואת פעילות הסניף האקדמי במרכז האוניברסיטאי באריאל.

הדוברים בכנס כללו את ד"ר דורון גרינברג, מנחה הכינוס, יו"ר הסניף האקדמי של GARP וראש המגמה למימון במרכז האוניברסיטאי; פרופ' אמיר ברנע, דיקן ומייסד ביה"ס אריסון במרכז הבינתחומי בהרצליה; פרופ' ישראל נבנצאל, דיקן הפקולטה למדעי החברה והרוח וראש תוכנית ה-MBA במרכז האוניברסיטאי; מר יגאל כהן אורגד, ראש הוועד הפועל של המרכז האוניברסיטאי ושר האוצר העשירי של מדינת ישראל בשנים 1983-1984; ורו"ח עוזי מועלם, יו"ר משותף לישראל וחבר מועצת הבחינה הבינלאומי ב-GARP.

בכנס נכחו חברי סגל וסטודנטים מהמרכז האקדמי באריאל וכן נציגי מוסדות פיננסיים והחברות הבאות: הראל, דן, תעשייה אוירית, מגדל, AIG, שרביט, נען, פריזמה, שלמה חברה לביטוח, מנורה-מבטחים, בנק דקסיה ישראל, מיטב מערכות והמכון הטכנולוגי בחולון.

גולת הכותרת היתה הצגת מחקר שנערך על ידי פרופ' אמיר ברנע, ד"ר דורון גרינברג וד"ר אריק שדה. מחקרם עוסק בשינוי הנדרש של אמידת הסיכון והערכת ביצוע בקופות גמל ובקרנות הפנסיה. יישום מסקנות המחקר צפוי להוביל לשינוי מהותי במדיניות ההשקעה ותפיסת הסיכון.

פרופ' ישראל נבנצאל שחתם את הכינוס קישר בין משבר הסאב פריים והשפעת התנודות בערך הנדל"ן על הכלכלה העולמית לבין עסקת הנדל"ן המתועדת הראשונה - רכישת מערת המכפלה על ידי אברהם אבינו מעפרון החיתי בספר בראשית.

להלן תקציר הנושאים שהוצגו בכנס.

ניהול סיכונים פיננסיים בצל המשבר הכלכלי העולמי

במהלך הדיון התייחסו הדוברים להשלכות הרחבות של המשבר הפיננסי העולמי והצורך בחשיבה מחדשת בהתנהלות ניהול הסיכונים.

מוסכם כיום כי המשבר הכלכלי נבע בראש ובראשונה מבעיה בניהול סיכונים. דוגמה בולטת לכך הינה City Group אשר נחשב בעבר כבנק המתקדם בעולם בניהול סיכונים וכיום גם הוא מבקש סיוע, כתוצאה ממעורבותו הגדולה במגזר הנדל"ן.

בהקשר זה נדונו סוגיות רבות שיכולות להיות אלו שהביאו למשבר ועלו השאלות הבאות: האם ביזור ענפי מסייע למזעור סיכונים? האם חל עיוורון מול ניהול הסיכונים? האם ניתן המשקל הראוי לתחום ניהול הסיכונים? האם באמת יש לאל ידנו לאתר חשיפות לסיכונים? כל אחת מהשאלות הינה תוצאה של דיון עמוק בנושא.

פרופ' אמיר ברנע הדגיש את תרומת הליך הגלובליזציה לתמסורת המהירה שהובילה או החישה את הנפילות בין בנקים שונים בעולם. לדעתו חלק משמעותי מהבעיה נובע מהשיטה החשבונאית הנהוגה כיום, ה-IFRS, לפיה נדרש להציג נכסים והתחייבויות על פי שווי הוגן (Mark To Market). בעבר נהגו להציג את הנכסים וההתחייבויות על פי עלות הרכישה בניכוי פחת נצבר, ואילו היום ההצגה היא בעיקר בשווי הוגן לפי מחיר שוק או לפי מודל. הדעה הרווחת היא שהצגה לפי שווי הוגן תחשוף ליקויים באמידה בזמן אמת.

אבל אם שווי השוק איננו שווי הוגן בגלל כשל שוק כלשהו - למשל כשל נזילות - אזי שיטת ה-IFRS גורמת לכך שהנכסים מוצגים בשווי מופחת. בשל הקשר בין גופים מוסדיים בעולם -

התחייבויות (אג"ח ומניות שהונפקו ע"י) האחד הן נכסיו של האחר - שווי מופחת זה משתקף מיד בנכסים אצל מוסדות אחרים שמושפעים וכך עובר המשבר כאשר בשדה קוצים בין המוסדות הפיננסיים השונים בעולם.

שאלה נוספת היא מה תפקידו של הרגולאטור, והאם יש לאחד את הפיקוח בין הבנקים ושאר המוסדות הפיננסיים ושוק ההון?

הבנקים מצויים תחת פיקוח קפדני, אולם חברות השקעה דוגמת Leheman Brothers אינם בנקים ולא היו מחויבים לאותן דרישות רגולציה. גם בארץ ככל שהמערכות הפיננסיות התפתחו בעקבות ועדת בכר נוצרו חברות רבות דוגמת חברות הביטוח המבצעות פעילויות זהות לפעילות בנקאית ואינן מצויות תחת אותו הפיקוח. האם יש מקום לאחד את הפיקוח כפי שנעשה בחלק מהמדינות לבנקים ולכל המוסדות הפיננסיים (בנקים, חברות ביטוח ושוק ההון).

כיצד ניתן לחייב את הדירקטוריון להתייחס לדוחות ניהול הסיכונים?

על פי גלאי 2 כל חברה ציבורית צריכה לדווח על ניהול הסיכונים, וכתוצאה תידרש להעסיק מערך של ניהול סיכונים. יחד עם זאת חברות רבות הציגו את הדו"ח שקיבלו ממחלקות ניהול הסיכונים בפני הדירקטוריון, אך הדו"ח לא השפיע על קבלת ההחלטות.

ברור כי יארך שנים להשתחרר מתוצאותיו של המשבר הנוכחי. תוכנית הסיוע שמתגבשת בארה"ב ובשאר העולם תעביר את הצורך בגיוס הון מהמגזר הפרטי לממשלה. כתוצאה חברות יתקשו להמשיך לגייס כספים בבורסה ויצטרכו לגייס מהריבון. ייתכן שהדבר הטוב שיצא מהמשבר הוא הגברת מעורבות ניהול הסיכונים בקבלת ההחלטות.

פעילות הסניף האקדמי במרכז האוניברסיטאי באריאל

באפריל 2008 הוקם במרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון הסניף האקדמי הישראלי הראשון של האיגוד העולמי לניהול סיכונים פיננסיים – GARP.

עד לא מזמן אנשים שאלו "מה זה ניהול סיכונים?" בתקשורת דיברו על השקעות של בנקים שהשקיעו בנכסים מסוג CDS, SIV ו-CDO שהם מעט מסוכנים אבל בחודשים האחרונים, (החל מספטמבר 2008) אנשים כבר שואלים "איך לא היה שם ניהול סיכונים?" ושם זה מתחיל בוולסטרט בליהמן ברדרס, ממשיך במערכת הפיקוח בארה"ב ובעולם, והמשבר מגיע כפי שכולם כאן מרגישים מקרוב גם אלינו.

השלכות המשבר רחבות ומחלישות את כוחה של ההגמוניה המערבית בעולם ובראשה ארה"ב. מדובר בתופעה אסטרטגית שאף שהיא מוחץ לסדר היום של כינוס זה, יש לה השלכות אדירות על סדר הכוחות העולמי ועל מפת האיזונים (גם) של מדינת ישראל.

אם נחזור לניהול סיכונים פיננסיים, אירועים אלו (המשבר בשוק ההון) מחדדים את חשיבותו של מקצוע ניהול הסיכונים הפיננסי, ושל הצורך באקלים ארגוני שיגרום לנושאי ניהול סיכונים לחלחל ולהגיע לרמת מקבלי ההחלטות בארגון. אקלים ארגוני זה יושג ע"י דרישה סטטוטורית מפורשת (של הרגולאטור) למקם את מנהלי הסיכונים הפיננסיים בדרג מקבלי ההחלטות של מוסדות פיננסיים מצד אחד וע"י העלאת המודעות המקצועית מצד שני.

תפקידנו במרכז האוניברסיטאי הינו:

א. לסייע בפיתוח סטנדרטים עבור שוק ההון.

ב. להכשיר לטובת החברה הסובבת את האנשים שיעצבו את שוק ההון בעתיד.

לצורך התמודדות עם מקצוע ניהול הסיכונים והתמודדות מול האיזונים של שוק ההון, על מנהל סיכונים להבין היטב סטטיסטיקה, להכיר היטב שיטות אמידה בשוק ההון, ולהבין את הפסיכולוגיה של השוק. עליו להבין את ניגודי העניינים ולשם כך עליו להתמצא בכלי ניתוח מתורת המשחקים וכמובן שצריך להפעיל הגיון בריא. כל זאת כדי לתכנן כלי בקרה ופיקוח אפקטיביים וליישם.

על רקע צורך זה שם לו המרכז האוניברסיטאי באריאל מטרה לשמש במה, ומרכז של שיתוף פעולה בינלאומי לפיתוח ויישום תיאוריות יישומיות בתחום המימון בכלל ובתחום ניהול סיכונים בפרט.

במסגרת זו מקיים המרכז שיתוף פעולה עם מוסדות אקדמיים מקבילים שמאפשר העצמה של התמחויות בהנחיה. כך לדוגמה שיתוף פעולה שאנו מקיימים עם תחום המימון במרכז הטכנולוגי בחולון בראשות ד"ר אריק שדה. במסגרת זו אנו מריצים לראשונה פרויקט הכולל מספר נושאי

מחקר משותפים לקבוצות מקבילות בשני המוסדות במטרה ליצור הפריה בין מוסדית שתלונה ע"י מנחים משני המוסדות בנושאים הבאים:

1. מיפוי וניתוח של הפיקוח (הרגולציה) בתחום ניהול סיכונים פיננסיים בשוק ההון בישראל. (העבודה תציג את השווה והשונה בין סוגי הפיקוח, ותשאף להציע דרכים לשיפור).
 2. מיפוי וניתוח מערכות לניהול סיכונים פיננסיים שהתפתחו בסקטור הפרטי תחת הנחיית המפקח על שוק ההון באוצר. (העבודה תציג את השווה והשונה בין המערכות ותשאף להציע כלים לדרוג ולשיפור).
 3. מדידת סיכון בתיקים מנוהלים תחת הנחיות המפקח. העבודה תבחן את איכות אומדי הסיכון הקיימים ותשאף להציע אומד משופר לסיכון.
- מצאי המחקרים המשותפים יוצגו בכינוס הבא בניהול סיכונים שיערך במרכז. המרכז האוניברסיטאי באריאל בשיתוף עם GARP יעניק מידי שנה מילגת בחינה לתלמיד המצטיין בתוכנית לניהול סיכונים לצורך הסמכה של "מנהל סיכונים פיננסיים בינלאומיים" (FRM). תוכנית ניהול הסיכונים מושתתת על 3 רגליים:
- א. קישור לאקדמיה (מרכז אוניברסיטאי אריאל וקשר עם מוסדות מקבילים)
 - ב. קישור לאיגוד בינלאומי (GARP)
 - ג. קישור לפרקטיקה:
- ✓ לתעשיית שוק ההון (המפקח על שוק ההון, ופעילים בשוק)
 - ✓ לבנקאות (המפקח על הבנקים ובנק דקסיה)
 - ✓ לשוק ההון הסחיר (רשות ני"ע)

מדידת סיכון והערכת ביצוע בקופות גמל ובקרנות פנסיה

פרופ' אמיר ברנע הציג את מטרת וממצאי המחקר שערך בשיתוף עם ד"ר דורון גרינברג וד"ר אריק שדה.

למחקר יש השלכות על נושאים מידיים, כולל רשת הביטחון לקרנות הפנסיה ובאיזו מידה המשבר הנוכחי הוביל לפגיעה בפנסיה שמחייבת מעורבות הממשלה. בשנת 2004 הממשלה הזרימה 80 מיליארד ₪ לקרנות הפנסיה הוותיקות כדי לסגור את הפער האקטוארי. כיום נדרש להזרים לאותן קרנות מעל ל-10 מיליארד ₪ נוספים כדי למזער את השפעות המשבר.

האלה הנשאלת היא כיצד מחשבים את הגרעון האקטוארי, המבוסס על הפער בין נכסי הקרן והתחייבויותיה.

ניקח לדוגמה קרן פנסיה שמממנת פנסיה קבועה לעמיתים. ההתחייבות הפנסיונית נמדדת בצורה אקטוארית של תוחלת חיים. כלומר, לקרן יש התחייבות לפנסיה כנגדה עומדים נכסים המורכבים מכספים שהופקדו בעבר והכנסות מתשלומים שנתיים של עמיתים שטרם יצאו לפנסיה.

הפער בין נכסים והתחייבויות מחושב לפי שווי בערך נוכחי, בעוד שרווחי הקרן מחושבים על צד הנכסים בלבד, כך שכאשר הריבית במשק עולה שווי הנכסים הפיננסיים יורד והקרן תציג באותה שנה תשואה שלילית.

האם הגרעון האקטוארי יגדל? לא. כי שווי ההתחייבויות הפיננסיות (הניתנות לתקופה ארוכה יותר מהנכסים) ירד יותר.

לחילופין, במצב בו הריבית יורדת שווי הנכסים גדל, אולם שווי ההתחייבויות יגדל עוד יותר. באותה שנה הקרן תציג רווח אולם הגרעון האקטוארי יגדל. באופן פרדוקסלי הקרן עלולה למצוא את עצמה נדרשת לשלוח מכתב לעמיתים בנוסח הבא: "עמית יקר, בשנה נוכחית הקרן הרוויחה הרבה וערך הנכסים עלה. כתוצאה מכך עלינו לצמצם את הפנסיה המשולמת לך."

אם כן, נשאלת השאלה האם נכון להציג רווחה הפסד של נכסים בנפרד מההתייבויות? כמוכן שלא!

בהתאם לכך הערכת ביצועי קרנות הפנסיה, כפי שמבוצעת כיום, לא יכולה להימדד רק מצד אחד של המאזן.

מטרת המחקר הינה להציג מודל חדש להערכת הסיכון.

על פי הספרות הנשענת על הכלכלה ההתנהגותית, אדם מתייחס באופן שונה להשקעה בפנסיה המיועדת להבטיח לו זרם הכנסה עתידי וקבוע.

לקופת גמל וקרן פנסיה אין התחייבות פורמלית והיא אינה חייבת כספים. לפיכך קשה לבצע התאמה של נכסים והתחייבויות לפי מח"מ, כפי שנעשה בחברות פיננסיות ובבנקים.

יש להסתכל על העמית בקופת הפנסיה כבעל 2 כובעים: 1) נושה של הקופה. תקופת הזמן נקבעת לפי גילו ופרק הזמן עד ליציאתו לפנסיה 2) בעל מניות בקופה שצריך לשלם לו את חלקו בקופה ואת ההפרש בין חלקו לבין הפנסיה הקבועה שיקבל.

ניחול סיכונים מתייחס לכובע ה-2 בלבד.

משרד האוצר בוחן את הסיכון על פי סטיות התקן של תשואות הקופה רק בהקשר לצד הנכסים ב-104 השבועות (שנתיים) אחרונים.

מהו בעצם נכס חסר סיכון בקופת פנסיה?

ברגע שיש לקופה תזרים קבוע וודאי זהו נכס חסר סיכון. אם אנו יודעים שעמית בקופה בן 47 יצא לפנסיה בדיוק בעוד 20 שנה ויידרש לקבל סכום חד פעמי וכנגד זאת אנו רוכשים אג"ח מדינה חסר קופון ל-20 שנה אזי יש ברשותנו נכס חסר סיכון. שינויים בריבית במהלך התקופה ישפיעו על שווי האג"ח אבל לא על הסיכון שרואה העמית.

לפי חישוב משרד האוצר, אג"ח חסר קופון ל-20 שנה יהיה בעל סטיית תקן של 0.13 לעומת זאת, אג"ח לשנה אחת שמתגלגל ל-20 שנה יהיה בעל סטיית תקן מצטברת של 0.20, אולם לפי אומדן האוצר יהיה בעל סטיית תקן של 0.01 בלבד.

ההצעה במחקר היא להוסיף את מימד אופק ההשקעה לחישוב הסיכון וליצור קרנות שונות הנבדלות בתקופת ההשקעה שלהן. לדוגמה: 15-20 שנה; 5-10 שנים וכו'. כלומר קופת הפנסיה תתאים לעמיתים בעלי אופק השקעה דומה. כאשר העמית יתבגר הוא יעבור לקופת פנסיה עם אופק השקעה קטן יותר, כאשר אופק ההשקעה יהיה חלק מהתשקיף שתדווח הקופה.

בהתאם לכך יש להקביל את ביצועי הקרן בהשוואה לתשואה של אג"ח מדינה חסר קופון לאופק ההשקעה, כאומדן לריבית חסרת סיכון.

השיטה המוצעת משנה באופן מהותי את דירוג הסיכון של הקופות!

נושא נוסף שעלה בצו השעה הוא רשת הביטחון הפנסיוני. לטענת פרופ' ברנע, לפחות בשלב זה מי שנפגע באופן רציני מהמשבר האחרון אינו הציבור בכללותו, אלא רק מי שהחזיק בקופות גמל ובביטוח מנהלים. עמית שקיבל פנסיה תקציבית או שהחזיק בקרנות הישנות פגיעתו קטנה בשל מנגנון הפיצוי-איזון (פרופ' ברנע הינו יו"ר ועדת הפיצוי שהוקמה ע"י משרד האוצר). בנוסף, מי שמחזיק בקרנות החדשות שנפתחו לפני מספר שנים הינם עמיתים צעירים הרחוקים מיציאה לפנסיה. לכן הצורך האמיתי ברשת ביטחון פנסיונית קטן בהרבה מהתחזיות.

סוגיות בנדל"ן בראיה היסטורית – רכישת מערת המכפלה

פרופ' ישראל נבנצאל התייחס להשפעות משבר הסאב פריים והתנודות בערך הנדל"ן על הכלכלה העולמית דרך ניתוח ייחודי של עסקת הנדל"ן המתועדת הראשונה - היא רכישת מערת המכפלה על ידי אברהם אבינו מעפרון החיתי בספר בראשית.

בעסקה זו התבקש אברהם אבינו לשלם "ארץ ארבע מאות שקל" ובתמורה העביר לו "ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר". כבר כאן ניתן להבחין בהבדל שבין תשלום במטבע מקומי (ארץ) ובין מטבע בינלאומי (עובר לסוחר).

בימי אברהם אבינו שווי המטבעות היה מבוסס על משקלן בכסף או בזהב. על פי נתונים המופיעים במדרש רבה ניתן לחשב מה היה משקל המטבעות ששילם אברהם לעפרון כלהלן: בסיס כל המטבעות בעולם העתיק היתה הפרוטה, כאשר כל פרוטה שוות ערך למטיל כסף שמשקלו מחצית גרגר שעורה (שקול ל-1/40 גר').

בהתאם לכך ובהתאם למדרש האומר שכל שקל בתורה שווה ל "סלע" וכל סלע שווה ל- 384 פרוטות, מטבע שקל הינו שווה ערך ל-19.2 גר' כסף ו-400 שקל שקולים ל-7.68 ק"ג כסף.

עם זאת, יש מדרש נוסף האומר שהשקלים שקבל עפרון החיתי מאברהם אינם "סלעים" "קנטרין" כאשר יחס ההמרה בין "סלעים" ל"קנטרין" הוא אחד למאה. כלומר 400 שקלים שווי ערך ל-768 ק"ג כסף. מעל לשלושת רבעי טון!!!

לא סביר להניח שאברהם אבינו שנע עם מקנהו באוהלים לקח עימו כ-3/4 טון כסף. הפתרון לכך הינו בעובדה שהעסקה בוצעה בתקופת התורה, בעוד שהמשנה נכתבה בתקופת בית שני. "סלעים" היו נהוגים בתקופת התורה. "קנטרין" היו נהוגים בתקופת הכתובים. ולכן, הפער בין שני האומדנים משקף את שווי העסקה בערכים נוכחיים של תחילת תקופת המקרא בימי אברהם לערכים בסוף תקופת הכתובים, בתחילת ימי הבית השני. נראה שבין שתי התקופות הייתה אינפלציה של 10,000 אחוז בקירוב. בהתחשב באינפלציה מאז ועד היום, שווי מערכת המכפלה בימינו גדול יותר באלפי מונים. ושוויה נמדד בטונות רבות של כסף.

פעילות איגוד GARP

תוספת לתקציר

משטר הזהב העולמי (The Gold-Standard) שנקבע בהסכמי "ברטון וודס" ב-1944 הסדיר את שערי ההמרה של מטבעות ביחס לזהב באמצעות הדולר האמריקאי. 31 שנים אח"כ ב-1975 הינתקות הדולר האמריקאי מהזהב שיחררה את מערכת הבנקאות העולמית ממנגנון הסדרה זה ואיתגרה אגב כך את העולם הפיננסי בסיכונים שלא ידע בעבר. שוק המטבע הבינלאומי עבר משליטת ממשלות לשליטתם של בנקים ואילי הון (סורוס), כאשר המאבקים בין הני"ל מזעזעים את שוק ההון העולמי. זאת כאשר שוק ההון משמש בו בזמן גם כתשתית למסחר ולקיומם של משקים לאומיים סביב העולם. 33 שנים אחר כך (2008) שוק ההון העולמי עדיין מחפש את דרכו בסבך הסיכונים, כאשר משבר אגרות החוב המגובות במשכנתאות (שהחל בארה"ב ומתפשט לכל העולם) מעיד שהיציאה מסבך הסיכונים עדיין רחוקה. בישראל הורגש המשבר הפיננסי כאשר בנק הפועלים נדרש למחוק כמיליארד שקל מנכסיו, קופות הגמל של פריזמה ושל התעשייה האווירית הפסידו כ-10% בכמה ימים, מיזמים לא הצליחו לגייס הון להשקעות, וגמלאים ראו איך קצבתם החודשית צונחת (רבעון ראשון של 2008). ההסברים שקיבלו נגעו המשבר נעו בין ירידת הדולר לעומת שקל, דרך השקעה בנגזרים ועד קבלת החלטות השקעה לקויות.

על רקע סיכונים אלו ואחרים התפתח בעולם מקצוע חדש: "מנהל סיכונים פיננסיים". ב-1996 נחנך האיגוד העולמי בתחום – Global Association of Risk Professionals (GARP) שהינו הגדול בעולם בתחום ניהול סיכונים. האיגוד פרוס על פני 54 סניפים ברחבי העולם (167 מדינות) ורשומים בו 80 אלף חברים מ-5,000 חברות. אלו כוללות בנקים, חברות לניהול השקעות, מוסדות אקדמיים וכיוצ"ב. מטרת האיגוד הינה לקדם את מקצוע ניהול הסיכונים בעולם באמצעות חינוך, הכשרה ופיתוח "פרקטיקות עדיפות" (best practices).

פעילות האיגוד כוללת בין השאר:

- הפצת ביטאון יומי Daily Risk ENews.
- הוצאה לאור של דו-ירחון בתחום ניהול הסיכונים GARP Risk Review (GRR) בו יכולים חברי האיגוד ברחבי העולם להחליף דעות, להציג עבודות ולאתר תעסוקה.
- עריכת כנסי מודעות מקצועיים ברמת האזור "FRM Awareness" meeting.
- עריכת כנס בינלאומי שנתי רחב הכולל בין השאר הצגת עבודות, מפגשים מקצועיים, סדנאות. במסגרת זו מוענק האות היוקרתי "מנהל הסיכונים של השנה", Risk Manager of the Year Award.
- הפקת סדרת הרצאות אקדמית, GARP-ALS Academic Lecture Series (שמטרתה לגשר בין עולם האקדמיה לפרקטיקה. במסגרת זו ירצו אנשי מפתח בתחום מימון וניהול סיכונים בסדרת מפגשים שיהיו זמינים לחברי האיגוד בלבד. את השיעור הראשון יעביר פרופ' טסיבן רוס מאוני' MIT. רוס (המוכר לתלמידי המימון) הינו אבי תורת הארביטראז' (APT), מודל התמחור הבינומי, וגישת האדישות-לסיכון (Risk Neutral) לתמחור נכסים פיננסיים.

גולת הכותרת של האיגוד הינה בחינת הסמכה לניהול סיכונים פיננסיים - Financial Risk Manager (FRM) המוכרת במוסדות פיננסיים בכל העולם.